

Nr 33.

Utlåtande i anledning av framställning från riksdagens revisorer om ändrad lönegradsplacering för kanslichefen hos riksdagens revisorer.

Med skrivelse den 22 april 1952 ha *delegerade för riksdagens verk* överlämnat en till bankoutskottet ställd, den 28 mars 1952 dagtecknad framställning från *riksdagens revisorer* om att bankoutskottet ville föreslå riksdagen att tjänsten såsom kanslichef hos riksdagens revisorer från och med den 1 juli 1952 placeras i lönegrad Cp 15.

Vid delegerades skrivelse är fogat av delegerade infortrat yttrande från *lönenämnden för riksdagens verk*.

Till motivering för sin framställning anföra riksdagens revisorer följande:

I skrivelse den 4 april 1951 anhöll delegerade för riksdagens verk att riksdagens revisorer måtte till delegerade inkomma med förslag angående inplacering i lönegrad av tjänsten såsom kanslichef å revisorernas kansli. Framställningen föranleddes av Kungl. Maj:ts proposition nr 114 till 1951 års riksdag angående lönerevision för vissa chefstjänstemän m. m. Under förutsättning av riksdagens bifall härtill komme nämligen den i propositionen föreslagna nya löneplansförordningen att gälla jämväl vid riksdagens verk fr. o. m. budgetåret 1951/52.

Med anledning härav anförde revisorerna i skrivelse den 20 april 1951 följande: — »Såsom framgår av nyssnämnda proposition ha från den ifrågavarande lönerevisionen undantagits vissa tjänster, däribland tjänsten såsom kanslichef i statens sakrevision (f. n. lönegrad Cp 14). I anslutning härtill torde få erinras om att det vid 1948 års riksdagsbeslut rörande riksdagens revisorers verksamhet förutsattes, att sakrevisionen skulle utgöra förebild beträffande anställningsformer och löneställning för de fast anställda tjänstemännen vid revisorernas kansli. På grund härav placerades kanslichefstjänsten i lönegraden Cp 14. Revisorerna anse visserligen, att förevarande båda kanslichefstjänster icke i alla avseenden äro direkt jämförbara. Med hänsyn till riksdagens förenämnda beslut ha revisorerna likväl i nuvarande läge icke funnit sig böra föreslå någon annan lönegradsplacering för tjänsten såsom kanslichef vid revisorernas kansli än den som i propositionen förutsatts för motsvarande tjänst vid sakrevisionen. Skulle emellertid, såsom en följd av den numera beslutade översynen av löneställningen för vissa chefstjänstemän en ändring härutinnan komma till stånd, bör självfallet jämväl tjänsten såsom kanslichef hos revisorerna uppflyttas i högre lönegrad.»

I proposition nr 1 (bil. 2) till innevarande års riksdag har under Utgifter å driftbudgeten, För flera huvudtitlar gemensamma frågor upptagits till behandling bland annat placering i lönegrad av vissa chefstjänster, som av olika skäl undantagas från grundlöneförbättring år 1951. I propositionen har föreslagits, att tjänsten såsom kanslichef hos statens sakrevision, som för närvarande är placerad i lönegrad Cp 14, uppflyttas till lönegrad Cp 15.

Riksdagen har den 27 februari 1952 bifallit Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag.

Med hänsyn till att riksdagen förutsatt, att statens sakrevision skall utgöra förebild beträffande anställningsformer och löneställning för de fast anställda tjänstemännen vid revisionens kansli anse revisorerna, att tjänsten såsom kanslichef vid revisorernas kansli bör i likhet med motsvarande tjänst vid sakrevisionen från och med 1 juli 1952 uppflyttas från lönegrad Cp 14 till Cp 15.

Lönenämnden för riksdagens verk anför i sitt yttrande — i vilket delegerade för riksdagens verk instämma — följande:

Såsom i framställningen erinrats, förutsattes det vid 1948 års riksdagsbeslut rörande revisorernas verksamhet, att statens sakrevision skulle utgöra förebild beträffande anställningsformer och löneställning för de fast anställda tjänstemännen vid revisorernas kansli. På grund därav placerades kanslichefstjänsten i Cp 14. Emellertid har riksdagen den 27 februari 1952 bifallit ett i statsverkspropositionen framlagt förslag, att kanslichefstjänsten hos sakrevisionen skulle uppflyttas till Cp 15 från och med den 1 juli 1952. Enligt revisorernas mening borde med hänsyn till grunden för 1948 års beslut angående lönegradsplacering för kanslichefstjänsten hos revisorerna samma uppflyttning äga rum med avseende å denna tjänst.

Även om de ifrågavarande båda revisionsorganen otvivelaktigt ha åtskilliga beröringspunkter, föreligga dock vissa skiljaktigheter mellan dem i fråga om uppgifter och arbetssätt. Lönenämnden vill också framhålla, att vid den tidpunkt, då den förenämnda jämförelsen mellan de båda kanslichefstjänsterna ägde rum, förestod icke blott en omorganisation av riksdagens revisorers kansli utan också en omläggning av revisorernas verksamhet. Vad sakrevisionen beträffar, hade denna varit i funktion en relativt kort tid. Med hänsyn till det anförda finner sig lönenämnden böra föreslå, att spørsmålet om den löneställning, som bör tillkomma kanslichefen hos riksdagens revisorer i jämförelse med kanslichefen hos sakrevisionen, omprövas med beaktande av den utveckling, som ägt rum sedan år 1948. De för detta ändamål erforderliga särskilda undersökningarna torde lämpligen kunna företagas inom ramen för den tjänsteförteckningsrevision för riksdagens verk, som är avsedd att igångsättas.

Lönenämnden är således icke för närvarande beredd att tillstyrka bifall till den remitterade framställningen.

Utskottet. Under hänvisning till vad lönenämnden för riksdagens verk — med instämmande av delegerade för riksdagens verk — anfört är utskottet icke berett att tillstyrka bifall till det av riksdagens revisorer framförda förslaget om uppflyttning av tjänsten som kanslichef vid revisorernas kansli i högre lönegrad. Utskottet hemställer alltså,

att riksdagens revisorers förevarande framställning icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 maj 1952.

På bankoutskottets vägnar:

FRANS SEVERIN.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ewerlöf, Sundvik, Werner, Johannes-son* och Nordenson;

från andra kammaren: herrar Severin, Nilsson i Landskrona, Schmidt, Sköldin*, Fagerholm, Gavelin, Jönsson i Rossbol* och Nyberg*.

* Ej närvarande vid justeringen.
